

המלך והכתר החצוי.

הסכימו עמו. המלך הזמין מסרק מעצם ארמדילו עבור הזקן של הקוסם, הודה לו ואמר לו לחזור אל עץ הבוקציו שלו.

הקוסמת רפפה גרה בצריף על שלוחה של הר הגעש קאנו בקצה היער. שליחי המלך נכנסו אל הבקתה העלובה, מושחרת מן האפר של הר הגעש קאנו והבחינו בקוסמת רפפה מרחפת בענן עשן. מבלי להביט בהם אמרה: "היכנסו, אבל המעמד הזה איננו בשבילכם, בני האדם. האל אפולו הטיל משימה עלי. הוא אומר שמשעמם לו להעלות את השמש באותו הצבע כל בוקר. הוא רוצה צבע סגול על מנת לצבוע את השחר של ארץ רחוקה לפי טעמו, ארץ שעדיין אינה ידועה."

אחרי כן האזינה לשליחי המלך ואמרה: "על מנת לפרש אסונות ואירועים אחרים אני משתמשת בשורש ריקי, שנמצא אך ורק על חופי האגם אגו. אלך לשם ואשוב כהרף עין." כך אמרה ועשתה. עלתה על המטאטא "וספה" שלה, מטאטא מגי, ועפה ונעלמה. מי שראה, ראה.

שליחי המלך הלכו לבסוף אל האחרון של שלושת החכמים של הממלכה, אל החכם פיריקיו. החכם בא

היה מלך אחד בממלכת אנדלוסיה. כשבוקר אחד ירד לארוחת הבוקר מעד והתגלגל מכל שלושים ושלוש המדרגות. עוד הוא מבולבל מן הנפילה והנה ראה שהכתר שלו, בעל הספיר הצהוב גדול כמו אגוז, התפרק לשני חלקים שווים. המלך שהאמין באמונות תפלות, החליט לבקש הסבר לדבר מן האנשים הכי חכמים בממלכתו. היו אלה: הקוסם מטקיונה, הקוסמת רפפה והחכם פיריקיו.

הקוסם מטקיונה חי בעץ בוקציו ענק, שם בנה לו את ביתו בין הענפים יחד עם הסנאים. בא השליח של המלך וקרא אליו מלמטה: "הקוסם מטקיונה, הקוסם מטקיונה! למלך נשבר הכתר לשני חלקים ורק אתה יכול להסביר מה פירוש הדבר!" הקוסם לא רצה תחילה לדבר. אחרי כן הסכים לרדת מהעץ תמורת מסרק מעצם של ארמדילו בשביל זקנו.

כאשר הגיע לפני המלך אמר ששבר הכתר מסמן שהשמים מעל לממלכה יתחלקו לשניים. המלך החליף כמה מבטים נדהמים עם יועציו הנאמנים. הוא ניגש אתם לאולם אחר ואמר: "לדעתי ראשו אבד לו למחצה, הוא אבד את שפיותו." כל היועצים שלו

אל המלך ואמר: "אני רואה לפני נבואה ברורה:
הממלכה שלך תתחלק לשני חלקים."
המלך נבהל מאוד. הוא תיאר לעצמו שמפלגה
אחת תרעיל אותו והשניה תרצח אותו.
"הדרך היחידה להציל את עורך וחלק מהממלכה,"
המשיך החכם פיריקיו, "היא לחלק את הממלכה כמה
שיותר מהר לשתיים. אחר כך למסור את החלק
הגדול יותר למי שיתן סימן מובהק שהוא הנבחר."
עם רדת הלילה, כשבשמים עלה חצי ירח, החכם
פיריקיו קם ממיטתו ובהסתר שם פעמיו אל הגן
הקסום של הארמון. הכניסה לגן הקסום הייתה
אסורה לכל, בגלל השמועות על כוחות מגיים של
הצמחים, שגדלו שם. הקוסם עבר את שושנת
האלפים של השלוח הנצחית והתקדם בהחלטיות אל
צמח קטן ומצומק. "הנה זהו, זה הצמח שמורי דבר
עליו: צמח הצבע!" הוא חתך שני עלים ממנו ושם
אותם בשק וחזר אל החדר.
למחרת העירו את המלך צעקות גדולות. היה זה
החכם פיריקיו! לתמהון של כולם הראה להם את זקנו,
שקבל צבע צהוב-קש. "זהו צבע הספיר של הכתר,
המלך, ראה, הצבע של הספיר! אני הוא הנבחר!"
צעק החכם.
המלך לקח את שני חלקי הכתר המלכותי, קרב
אותם אל זקנו של הקוסם ואמנם... הצבע היה זהה!

אבל באותו הרגע מי נכנס מן החלון? ודאי, ילדים
יקרים, הקוסמת רפפה על אוכף של המטאטא "וספה"
שלה!
"המלך" אמרה "לפני שאתה מחליט דבר מה,
שתקשיב-נא לי. הלילה, כאשר חזרתי מאגם אגו,
ראיתי במו עיני את החכם פיריקיו מטייל בגן הקסום
ותלש עלים מצמח אחד ולוקח אותם אתו."
המלך הקשיב לקוסמת רפפה ואמר: "החכם
פיריקיו, אני רוצה מיד לאמת את דברי הקוסמת. לכו,
הביאו מגבת מן המקלחת של החכם פיריקיו, אם יש
עליה צבע צהוב, הוא יואשם ברמאות." כעבור רגע
הביא המשרת את המגבת, והיא אמנם הייתה
מוכתמת בצבע צהוב!
למלך לא היו ספקות, הוא גרש את החכם פיריקיו
מתוך ממלכתו ואמר: "הבנתי עכשיו שמי שמאמין
באמונות תפלות מסתכן שירמו אותו. אתן את הכתר
לתיקון אצל הצורף הטוב ביותר שבממלכה ואגרש
ממוחי אמונות תפלות."
הכריזו על חגיגה גדולה וכולם הוזמנו. הקוסמת
רפפה, ישבה על יד המלך וכולם חיו מאושרים ושבעי
רצון.

מאיטלקית מרים דביר